

Спомени за Паметника

30 октомври 2020 г. • година X • брой 242

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

СТРОГИ МЕРКИ В „АРСЕНАЛ“ ПРОТИВ РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО НА КОРОНАВИРУСА

От ръководството призовават: „Спазвайте необходимите предпазни мерки. Бъдете отговорни към себе си и към здравето на своите близки и колеги.“

Поради зачестилите случаи на хора, дали положителни PCR-тестове за COVID-19 в община Казанлък и област Стара Загора, включително и работещи в „Арсенал“ АД, ръководството на дружеството информира, че на територията на фирмата са взети всички необходими, навременни и адекватни, мерки против разпространението на коронавируса. Спазени са всички противоепидемични изисквания съгласно разпоредбите на Министерството на здравеопазването, на Регионалната здравна инспекция в Стара Загора и заповедта на генералния директор на „Арсенал“ АД инж. Николай Ибушев.

В дружеството са въведени безпрецедентни мерки за сигурност във всички производствени цехове, в административните сгради, в местата за обществено хранене, на входно-изходните портали, в работните и санитарните помещения, в общите части, както в сградите, така и навън. На всички се раздават лични предпазни средства – маски и индивидуални дезинфектанти. Задължително се дезинфекцира навсякъде в заводите, както и в автобусите, с които се превозват арсеналските работници и служители до съседните населени места в общината и до Стара Загора.

За съжаление, изключително строгите противоепидемични мерки, наложени в „Арсенал“, не се спазват от част от хората извън територията на дружеството, което е причина за появата на единични случаи.

Ръководството на дружеството се обръща към хълдите арсеналски работници и служители: всеки един да проявява лична отговорност към собственото си здраве и към здравето на своите близки и колеги. Независимо от мерките, прилагани мащабно в цялата фирма, поведението на всеки един арсеналец, като част от този огромен колектив, е важно за опазване живота и здравето на неговите колеги. „Не подценявайте ситуацията с пандемията от COVID-19, не пренебрегвайте опасността от заразяване, бъдете внимателни и спазвайте мерките, за да бъдем здрави всички“, апелират от ръководството на „Арсенал“ АД.

В Общински съвет - Казанлък:

Обръщение на кмета Галина Стоянова и декларации на съветниците от коалиция „Алтернативата на гражданите“, ПП ГЕРБ и ПП ДПС

По време на заседанието на Общински съвет - Казанлък, проведено на 29 октомври 2020 г., бяха прочетени декларации на съветниците от Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“, ПП ГЕРБ и ПП ДПС по повод изказване на общинския съветник от „БСП за България“ Пламен Караджов, публикувано в сайта presstv.bg на 19 октомври 2020 година под заглавие „Галина Стоянова не е кмет на ГЕРБ, а на ДПС и Ибушев“.

По повод негативните внушения на г-н Караджов, обръщени към общинските съветници направи и кметът на община Казанлък г-жа Галина Стоянова.

След декларациите и обръщението не последваха никакви възражения и реплики от присъстващите общински съветници.

Вестник „Трибуна Арсенал“ публикува пълните текстове на обръщението на кмета Галина Стоянова пред ОбС-Казанлък и декларациите на общинските съветници от коалиция „Алтернативата на гражданите“, ПП ГЕРБ и ПП ДПС.

Текстовете са публикувани на стр. 4 и 5

| МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

E Edenred

Идърред България Тел: + 359 2 974 0220 bulgaria@edenred.bg

За ЧРД:

Механотехникумът открива
училищния си музей

По темата на стр. 5

Ресторант „Орешака“ ви очаква!

В красивите, но непостоянни есенни дни просторните тераси в ресторант „ОРЕШАКА“ са защитени от дъжд и вятър, осигурена е приятна температура. И всичко това, за да се чувствате уютно, в добра компания и с разнообразието от кулинарни изкушения.

За резервации в ресторант „Орешака“:

0700 70 717

www.oreshaka-bg.com

ДВАМА АРСЕНАЛСКИ ДИРЕКТОРИ ПАЗЯТ СПОМЕНИ ЗА ПАМЕТНИКА НА БУЗЛУДЖА

Когато екипът на фондация „Проект Бузлуджа“ и нейният председател арх. Дора Иванова подеха кампанията за запазване на останалото от Паметника на връх Бузлуджа, с упоритостта на млади и амбициозни хора те се заеха да издирват съвременници на музея. Идеята е да съберат колкото се може повече спомени, лични впечатления, емоции, за да си изградят цялостна картина за историята на този внушителен обект. Един от очевидците, които пазят ясни спомени от строителството на грандиозното съоръжение, е Янко Костадинов, директор „Финанси и икономика“ на „Арсенал“ АД. Другият е инж. Петър Щирянов, директор на Завод 5 в „Арсенал“.

Сн.: Проект Бузлуджа

Янко Костадинов: Видях с очите си как се наливаха основите

Студената зима на 1975 година

Участвах в обучителен семинар като комсомолски дягател, изпратен от предприятието, в което работех (бел. ред. -

за строежа. Тези хора не спираха да работят, защото трябаше да се спасят скоковете. Изключително бях впечатлен от това. Видях как се лее бетон в средата на зимата, за да

ки се отнесе с нас, а по пътя разбрахме, че той така се отнася и към всички свои подчинени, независимо дали са офицери или войници. Обясни ни, че при тези лоши условия момчетата работят на смени на обекта, като това се прави често, за да не помръзнат, задължително са с топли дрехи, осигуряват им се силна, топла и здрава храна. С отговорност и грижа към тези, които наливаха основите на Паметника, се отнасяха и офицерите, които пряко бяха ангажирани със строителната дейност. Виждаше се една човешчина, грижливост и в същото време много добра организация и експедитивност всичко да върви по план. Много бях впечатлен от това, което видях на самия обект, както и от срещата си с генерал Делчев. Там, горе, кипеше строежът и офицерите, които го ръководеха, бях на място, а не на топло и на завет в спалните помещения. Въщност, аз с очите си видях как се наливаха основите.

се построи обектът в срок. Такива времена бяха.

Генерал Делчев

На следващия ден, въпреки студа и бурния вятър, няколко души решиха да тръгнем към връх Столетов, както по това време се наричаше връх Шипка или връх Свети Никола. По пътя обаче ни срещна един високопроходим джил и от него слезе едър, представител военен. Генерал Делчев. Така е останал

Посетих Паметника и в завършения му вид

Това беше през лятото на 1985 година. Малко повече от 10 години след първото

ZAKAZANLAK.BG

До 1989 година членството в ДКМС бе задължително). Семинарът се провеждаше в Голямата хижа на връх Бузлуджа. Беше зимата на 1975 година. Лют студ, температурите бяха минус 7 – минус 8 градуса, дуващо много силен вятър. Същинска зима в Балканна. Тъкмо беше започнал строежът на Паметника и ние решихме да отидем на място и да видим какво става дума, без дори да знаем колко грандиозно е замислено да бъде това съоръжение. Много бях впечатлен, когато с очите си видях един огромен изкоп, с дълбочина

Архив: МФСВИ

Сн.: Радослав Първанов

Преди

Сега

15-20 метра, където работеха момчета, облечени с дебели дрехи, с шинели и ушанки. Заливаха бетон. При тези ниски температури, в средата на зимата, те работеха. Бяха от Строителни войски. Дойде един офицер, който наблюдаваше работата, и на въпроса ни как така се излива бетон при тези тежки зимни условия, той обясни, че се слагат необходимите добавки, така че няма да има никакъв проблем

в спомена ми – висок, дос-толепен, човечен. Попита ни накъде сме тръгнали в тази виелица и, след като му казахме за намерението си да вървим до връх Столетов, той веднага настоя да се качим в джип-ката и ни върна обратно в хижата. Не можеше да допусне да тръгнем в тавка време из планината и да ни се случи нещо. Много грижливо и по човеш-

ми впечатление. Наистина бе грандиозно съоръжение, с множество мозайки, с цялото оформление. Вътрешната част ми приличаше повече на огромна спортна зала. Поводът бе връчването на пионерски връзки на ученици, което също бе част от общественния живот по онова време. Често казано, идеята за Конгресен център може да е била налудничава, но за

лично смятам, че този паметник трябаше да бъде съхранен. Трябва да пазим всичко, което имаме, защото това е част от нашата история.

Бидях монумента и 15-20 години след това, в неговата разруха. Не биваше да се постъпва по този начин с него. Като човек, необременен от партийни зависимости, смятам, че той е част от нашия живот и не трябваше това да се допуска. Като икономист, определено считам, че едно такова мащабно съоръжение можеше да стане туристическа атракция, от която държавата да печели много пари.

Аз лично приветствам Паметникът да бъде запазен и да се превърне в място за сериозен туризъм. Така се прави навсякъде по света.

Петър Щирянов: Може ли така да го рушим и сега всичко отново?!

Бяхме заедно с Янко Костадинов на този комсомолски семинар през февруари 1975 година. Беше толкова студено и толкова дълбок сняг беше паднал, че никой от лекторите не можаха да се качат до хижата, а ние се наложих да останем близо две седмици там. Тогава видях как се наливаха основите на Паметника на Бузлуджа. Видях колко труд, сили, хора и добра организация са необходими, за да може там горе, на този връх и при тези тежки условия, да се строи този огромен обект. Наистина бе внушително!

Не знам кой ще го възстанови, но наистина това, което се случи с Паметника на Бузлуджа, за мен е необяснимо. Може ли такава вандалщина, така да го разрушим и сега всичко отново?

Освен с градежа на Паметника, Петър Щирянов свързва зимата на 1975 година и с едно хубаво лично събитие. То се случва малко по-късно, но има връзка с преживяванията на Бузлуджа. Дните, прекарани в хижата, му носят нови и много добри приятелства. Става така, че хора, с които е заедно на семинара, го запознават с бъдещата му съпруга. Същата 1975 година двамата се женят...

Спомени.

Юлия Младенова

С подкрепата на „Алтернативата на граждани“:

АЛТЕРНАТИВАТА
НА ГРАЖДАННИТЕ

ЗДРАВНАТА СЛУЖБА В ЕНИНА Е РЕМОНТИРАНА И ОБНОВЕНА

За празника си Света Петка жителите на казанльшкото село Енина получиха ценен подарък

и на техните гости.

Своята дълбока благодарност и признателността на жителите на населено-

– Добрин Драгнев, Цветан Шиков, Пламен Стайков, Калин Божков, Мариета Пепелешкова. Събитието по ос-

тие,

което е работило тук, в тази сграда. Тя дори разказа как като деца след това

– Добромир Гущеров. През 2020 година Коалицията, основана и ръководена от инж. Ибушев, дари средства, с

– ремонтирана и обновена сграда на Здравната служба. Благодарение подкрепата на Местната коалиция „Алтернативата на граждани“ с основател и ръководител инж. Николай Ибушев, генерален директор на „Арсенал“ АД, в кратки срокове в Здравния център бе направен основен ремонт. Напълно обновени са лекарският кабинет на д-р Георги Калайджиев, зъболекарският, където работи д-р Раелица Гаджанова, чакалнята е светла и удобна, санитарните възли са изцяло подновени. Използвани са съвременни материали, които позволяват лесно почистване на помещението, дезинфекция и поддържане на висока хигиена. Цялата сграда е преобразена, а около нея е оформено зелено пространство, което се съчетава с дървена ограда в снежно бяло.

„През месец декември 2019 година получих писмо от РЗИ, че, ако не извършим ремонт на Здравната служба, тя ще бъде затворена“, сподели кметът на населеното място Димитрина Дончева. Тогава, току-що избрана на този пост, тя се зачудила как да постъпи.

И се обрнала за съдействие и помош към инж. Николай Ибушев и общинските съветници от „Алтернатива на граждани“. Не изминала и една седмица и ремонтът започнал. Така сградата, която била пред затваряне тогава, сега е неизнаваема – променена е толкова много, че изглежда като нова.

Обновената сграда бе открита с водосвет за здраве и благоденствие на ениинци

то място за изключителния жест Димитрина Дончева изрази с благодарствен адрес и сувенир за инж. Николай Ибушев, който поради служебни ангажименти не успя лично да го приеме. От

вещаването на обновената Здравна служба бе уважено и от председателя на Общинския съвет Николай Златанов, който поднесе поздравление от свое име и от името на кмета на община Казанлык

имунизации в тези кабинети, които днес се радват на новата си визия. Личният лекар в селото д-р Георги Калайджиев също сподели, че е роден тук, както и големата част от върстните на двамата.

За всичко това, което е направено в Здравната център, благодаря на дарителя Николай Ибушев, защото той, независимо от високото си обществено положение, остана близо до хората, вниква в техните проблеми

които кулата бе обновена, бе поставено съвременно осветление и спрелите преди година часовници отново започнаха да отмерват времето. „Звездният храм“ на ениинци отново заблестя. В деня на празника на селото „Алтернативата на граждани“ получи специална благодарност – рисунка на ениинско дете, изобразяваща обновената Часовниковска кула.

А преподавателят от Юго-западния университет в Бла-

негово име почетните знаци получи Янко Запрянов, общински съветник от „Алтернативата на граждани“, директор „Технологично и иновационно оборудване“ в „Арсенал“ АД.

На тържествената церемония присъстваха още съветници от „Алтернативата“

Галина Стоянова.

Управлятелът на общинската болница в Казанлык „д-р Христо Стамболски“ ЕООД – д-р Кети Маналова, също присъства на тържествено-то откриване на обновения Здравен център в Енина. Тя сподели, че е родена в Енина и то в родилното отделе-

и се отзовава“, каза кметът на Енина Димитрина Дончева.

Освен Здравната служба, благодарение „Алтернативата на граждани“ бе обновена и Часовниковата кула в селото, която през 2000 година бе издигната по волята на друг дарител

гевград, специалност „Архивистика“, Марияна Пискова, изненада жителите с един безценен френски филм от 1928 година, сниман от арменеца Аршивира Шахатуни в Енина и околностите на селото, в Казанлык и Пловдив.

Юлия Младенова

ОБРЪЩЕНИЕ НА КМЕТА НА ОБЩИНА КАЗАНЛЪК КЪМ ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ НА СЕСИЯТА ОТ 29.10.2020 Г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ,
УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА -
ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,
УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ОБЩЕСТВЕН ПОСРЕДНИК,

пания, която водите сре-
щу кмета на Казанлък чрез
партийната си медия вече 8
години, вие я водите срещу
гражданите, които избраха
своя кмет, и карате хората,
които са ви симпатизирали,
да се чувстват омрзени от
непрекъснатите неистини,
маневри и безсилни опити
да изкарате бялото -
черно.

Да, съгласна съм, че имате
указания от „медий-
ните ви експерти“.

Но всички вие в тази група,
мисля, че сте разумни и зре-
ли хора и искате да останете
в историята на Казанлък

чрез делата и думите си. Ако
преброите обидните думи в

изказванията на ръководи-
теля на групата съветници

на БСП, ще видите, че трудно

ще състави едно очу-
ржително изречение, което

да чутят гражданите на Ка-
занлък, вкл. и вашите изби-
ратели.

Къде ги водите с личния си

пример - към озлобление, омраза и разединение?

Това не е пътят на кмета на

община Казанлък - моят път

е всеки ден да приобщавам

поне един човек към целите

на Казанлък, да го направя

част от общата ни битка за

по-добър Казанлък, част от

общата ни общ към мястото,

в което живеем.

УВАЖАЕМИ СЪВЕТНИЦИ НА

БСП,

Аз съм кмет на всички ка-
занлъчани и като такъв ще

дам всичко от себе си за тях!

**Кмет на
община Казанлък
Галина Стоянова**

Точно преди една година
имаше местни избори, тогава
стала категорично ясно - мно-
гинството от казанлъчани из-
бра своя кмет. Това са хората,
които работят, учат и нямат
време за демагогия.

Ръководителят на групата съ-
ветници на БСП в Казанлък си
позволи да илюстрира резул-
татите от вота на гражданините
така: "Галина Стоянова не е
кмет на ГЕРБ, а на ДПС и Ибу-
шев".

Крайно време е да се разбере
от съветниците на БСП, че
колкото и инфарктни колажи
да правите на този кмет в ме-
диите на БСП - Казанлък, тол-
кова повече отвръщавате тези
хора, които не са загубили
памет отпреди година, между
които им и членове и симпа-
тизанти на БСП.

Подадох ви ръка, встъпвайки
с клевета си пред ОбС, показвам
го отчетливо с отношение-
то си към групата съветници
на БСП, подкрепяли иници-
ативите ви за мерките срещу
COVID-19, мерките за новородените,
за по-социалния бю-
джет 2020.

Разбира се, че не "можем да
си стиснем ръцете, ако стоите
със свити юрлуци".

С тази черна и пошла кам-

30 октомври 2020 г.

трибуна

arsenal 10

ДЕКЛАРАЦИЯ

Общинските съветници от групата на ПП „ГЕРБ“ в Общински съвет - Казанлък

ОСТРО ДЕКЛАРИРАМЕ несъгласието си

с манипулативните вну-
шения и неверни твърде-
ния от страна на председа-
теля на групата общински съве-
тници от „БСП за Бълга-
рия“ в Общински съвет-
Казанлък, в изказване-
то му пред presstv.bg на 19.10.2020 година.

Кметът на община Казанлък г-жа Галина Стоянова е избрана три пъти последователно за кмет от листата на ПП „ГЕРБ“, като на последните местни избори, само преди една година, получила подкрепата на по-
вече от половината гласува-
щи жители на общината и
победи на застъпъкът със-
корено развитие. Нещо по-
вече, съществуват редица обективни факти и критери-
и, според които Казанлък се нареджа начело на средно големите общини, като дори изпреварва в развитието си някои об-
ластни центрове.

При наличието на тъкъв
категоричен изборен ре-
зултат е логично мнозин-
ството от общинските съве-
тници и политическите групи да подкрепят полити-
ките за развитие на об-
щината, заложени в Про-
грамата за управление на
кмета Галина Стоянова за
мандат 2019-2023 г. Не-
преднамерен прочит на из-
борните резултати съвсем
ясно сочи защо трите гру-
пи - ПП „ГЕРБ“, МК „Альтер-
натива на граждани“ и ПП „Дви-
жение за права и свободи“
гласуват в ЕДНА ПОСОКА, без да са водени
преговори за коалиционни
споразумения и да са под-
писвали такива. Обратни-
те твърдения са поредната
повърхностна спекулация
на загубилите изборите за
кмет - БСП.

Острият дефицит на поли-
тическа класа сред пред-
ставителите на БСП - Ка-
занлък за пореден път ги
тласка към елементарни
упражнения за печелене
доверието на избиратели-
те.

Будят недоумение голо-
словните реплики за раз-
витие в застъпъкът на общината
от страна на председателя
на групата общински съве-
тници от БСП - Казанлък. Очевидно авторът им
през годините, в които е
общински съветник, е при-
съствал само тълпом на за-
седанията на Общинския съвет и е пропуснал редица
важни решения, които бяха взети и които промени-
ха община Казанлък в посока
на застъпъкът със корен-
усторонни инициативи.

Наложително е да при-
помним на колегите от
групата на БСП, че общин-
ският съветник е длъжен
да работи за хората, като
се гласуващото си в Общи-
нски съвет залага посоката
на развитие на общината,
подкрепя полезните реше-
ния за граждани и за-
дължава кмета на общината
като представител на изпълнителната власт, да
ги изпълнява.

За разлика от всички ос-
танали групи общински съве-
тници, групата на „БСП за Бълга-
рия“ със своите 9 общински съветници, гла-
суват почти всички реше-
ния с „против“ или „въз-
държал се“, включително и
бюджетите на община Ка-
занлък. Популизъм или ма-
нипулативно домогване до
лични или тясно-партийни
интереси кара избраните
от гражданите общински съве-
тници от БСП вече де-
же изпълняват.

вет години да не участват в
развитието на общината?

Твърдението на председате-
ля на групата съветници от
БСП - Казанлък за задкулиси
действия отстрани на всички
останали групи съветници ще
подмине само с констатаци-
ята, че то не е нищо друго,
освен поредното политическо
отявлено безсилие - злонаме-
рене, голословно и без какви-
то и да било доказателства,
целящо единствено да се ими-
тира „опозиция“ пред гражда-
ните.

Обръщаме внимание на гру-
пата на „БСП за България“, че
Общинският съвет е мястото,
където всеки общински съве-
тник може да изрази мнението
си по темите от дневния ред
на Казанлък. Декларираме,
че общинските съветници от
ПП „ГЕРБ“, МК „Альтернатива
на граждани“ и ПП „Дви-
жение за права и свободи“
гравим свободно и отговорно,
в интерес на граждани. За-
това призоваваме колегите от
БСП да бъдат отговорни в из-
казванията си, а в действията
си да се ръководят от инте-
реси на жителите на Община
Казанлък, а не само от тясно-
партийните си интереси.

Защото доброволният отказ
от участие в решението на
Общинския съвет показва, че
колегите съветници от БСП -
Казанлък не искат да носят
отговорността, която са им
делегирали граждани - те-
хни избиратели.

Затова БЪДЕТЕ ОТГОВОРНИ
И КОНСТРУКТИВНИ, КОЛЕГИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ ОТ
„БСП за България“!

**Групата общински
съветници от ПП „ГЕРБ“**

ДВОЙНО ПРИЗНАНИЕ ЗА ОБЩИНСКАТА БОЛНИЦА В КАЗАНЛЪК

За 19 октомври – Денят на
Свети Иван Рилски Чудо-
творец и празник на българ-
ския лекар, МБАЛ „Д-р Христо
Стамболски“ ЕООД – Казанлък,
получи поредното признание.
Със заповед на министъра на
здравеопазването общинска-
та болница в Казанлък е одо-
бrena да извърши обучение
на студенти и специализанти
по медицина. Едновременно с
това излезе и специалното из-
дание „Жените в управлението
на българската здравеопазва-
ща система“, в което е включена
д-р Кети Маналова, управител
на болницата.

Това е четвъртата поред ак-
редитация за МБАЛ „Д-р Христо
Стамболски“, с което Минис-
терството на здравеопазването
дава висока оценка за качест-
вото на медицинските услуги,
представяни в лечебното за-
ведение, за мениджмънта, за
икономическата и администра-
тивната работа, т.е. за цялост-
ната моя дейност.

Приключи процесът на об-
следване на нашата болница
от Министерството на здравеоп-
азването по Наредба № 8 от

2019 година за изисквания-
та към лечебните заведения,
които извършват обучение на
студенти и специализанти, –
съобщи управителят на МБАЛ
„д-р Христо Стамболски“ д-р
Кети Маналова. – Това е един
процес, който продължи 6
месеца. Специална комисия
направи цялостен анализ на
болницата за изминалите 5
години и даде отлична оценка
за дейността й.

Много успешно премина и
защитата на тази оценка пред
друга специализирана
комисия, с което лечебното
заведение е одобрено през
следващите 5 години да обучава
студенти и специализанти.
След получената от-
лична оценка и защита МБАЛ
„д-р Христо Стамболски“ има
правото да извърши тези
обучения за максималния
 срок от 5 години за този вид
акредитиране“.

Акредитацията не е задъл-
жителен процес за всяко ле-
чебно заведение, но казан-
лъкската общинска болница
вече за четвърти път получа-
ва одобрение. „Правим това,

защото ние държим нашата
болница да се сравнява с най-
добрите, за да може тя да под-
държа високо ниво на компе-
тентност, да получава външна
оценка и да изгражда кадри,

които да останат и да работят
за Казанлък и за пациентите
от региона“, обяснява д-р Ма-
налова.

С новата акредитация МБАЛ
„д-р Христо Стамболски“ ще
може да извърши клинично
обучение на студенти по ме-
дицина, клинично обучение на
студенти по специалности от
профессионален направление –

„Здравни грижи“ – ме-
дицинска сестра и акушерка,
следименно обучение на
лекари по 8 специалности –
„Акушерство и гинекология“,
„Аnestезиология и интен-
зивно лечение“.

78 лекари работят в МБАЛ
„д-р Христо Стамболски“, член
е на УС на Сдружението на
здравеопазването, ръководи-
тели на НЗОК, на Надзорния съвет
на Здравната каса, директори на
болнични заведения, които спо-
делят предизвикателства да
са едновременно лекари и ме-
ниџъри на отговорни позиции.

Д-р Маналова вече 12 години ръ-
ководи МБАЛ „д-р Христо Стам-
болски“, член е на УС на Сдруже-
нието на общинските болници в
България. Нейното пристъствие в
тази книга е признание за заслу-
гите й към здравеопазването в
община Казанлък и е повод гра-
дът ни да се гордеет с един дока-
зан професионалист и успешен
менеджър.

Юлия Младенова

ДЕКЛАРАЦИЯ

на общинските съветници от коалиция „Алтернативата на граждани“

Местна коалиция „Алтернативата на граждани“ и съветниците, които я представяваме в Общински съвет-Казанък, категорично възразяваме и се противопоставяме на направените от г-н Пламен Караджов, председател на групата общински съветници от „БСП за България“, неверни твърдения относно работата на Общински съвет-Казанък и в частност относно нашата работа като съветници.

Изказаното на г-н Караджов е пар-тийно ориентирано, некореспондиращо с обективната действителност и целящо да внуши неистини с единствената цел да бъдат подведени граждани на Община Казанък.

Считаме, че то има за цел да ома-ловажи цялостния принос на инж. Николай Ибушев, Почетен гражданин на Казанък, основател на Местна коалиция „Алтернативата на граждани“, за развитието и просперитета на община Казанък.

Ежедневните и ежечасни успешни усилия на г-н Ибушев да съхрани и да преведе през трудностите най-голямото предприятие в Казанък и България могат единствено да будат ресpekt и уважение. Казанък е „Арсенал“ и „Ар-сенал“ е Казанък.

Същевременно инж. Николай Ибушев, като основател и водач на „Алтерна-тивата на граждани“, винаги е бил и продължава да е с лице към общински-те проблеми.

Създадената и ръководената от него Местна коалиция „Алтернативата на

граждани“ никога не е имала полити-чески амбиции, основен принцип в нея е експертността.

Четвърти пореден мандат, ние, общин-ските съветници от Местна коалиция „Алтернативата на граждани“, работим активно, градивно и компетентно в постоянните комисии и на заседанията на Общинския съвет. Със своята под-готовка, опит и професионализъм спомагаме и ратуваме за конструктивни обсъждания и постигане на полезни за граждани решения, като често се налага да заглушаваме партийните пристрастия на колегите, концентрирайки се в обществения интерес.

Категорично се противопоставяме на опитите безпартийната ни група да бъде въвлечена в очевидно започната предизборна партийна борба.

Препоръчваме на колегите от БСП: „Станете конструктивна и полезна за работата на Общинския съвет опозиция, а не деструктивна такава“.

И призоваваме всички общински съ-ветници в работата си да се водят не от партийни пристрастия, а от клетва, която сме положили: „Заклевах се в името на Република България да спазвам Конституцията и законите на страната и във всичките си действия да се ръководя от интересите на граждани на община Казанък и да работя за тяхното благодеенствие“.

**Групата общински съветници
от коалиция
„Алтернативата на граждани“**

ДЕКЛАРАЦИЯ

от Общинските съветници
от ПП „Движение за права и свободи“
- град Казанък

вижда задкулисие, очевидно породено от липсата им на по-политическа висота и собствена визия за развитието на община Казанък.

Когато подкрепяме важни за общината позиции, това е подкрепа за всички казанъчани.

Странно защо тези наши действия се приемат като подкрепа на ГЕРБ и в частност на кмета Галина Стоянова, след като ние винаги сме били национално отговорна партия!

Нашата безусловна подкрепа за развитие и растеж на община Казанък не може да се разглежда като подкрепа на една или друга партия! А напротив - точно обратното - като политика на ПП „Движение за права и свободи“. Цялата биография на ПП „Движение за права и свободи“ доказва този факт - дори и във времена, когато някои партити не са съществували.

Нека колегите от ляво да не считат, че сме абонирани да носим негативите от лявото и от дясното пространство! Ние винаги сме били отговорни към цялото общество и в частност към казанъчани!

**Групата общински съветници
от ПП „ДПС“**

МЕХАНОТЕХНИКУМЪТ ОТКРИ УЧИЛИЩНИЯ СИ МУЗЕЙ

В сбирката вече има и специален плакет, подарък от „Арсенал“ АД

В чест на 95-годишнината от основаването на Механотехникума в Казанък ще официално бе открита възстановената училищна музейна сбирка. Училищният музей е разположен в четири зали, където могат да се проследят етапите на развитието на гимназията, оформена е и ретро учебна стая с чинове, учителска катедра и чертожни инструменти. Сбирката е подредена тематично и съдържа редица интересни и уникатни експонати – автентични документи, униформи, учебни помагала, машини, произвеждани в училището. Събирана и подредена с много любов, тя разказва историята по начин, по който няма къде другаде да се види и прочете.

Техническата сбирка датира още от 30-те години на миналия век. През 1963 година е записано първото впечатление в Почетната книга на училището, а през 1986 година, във връзка с 60-ата годишнина на Механотехникума, е открита музейна сбирка. Следват години, в които училищният музей не се поддържа. През 2006

година „Сват и личност“ разработва проект за преместване и освежаване на сбирката. Шест години по-

късно тя е разглобена, докато идва 2019 година, когато училищният колектив решава да я възстанови и

да й отреди доста по-голямо място. „Избрахме четири помещения от сградата, ремонтирахме ги, възстановихме всичко, което беше запазено като експонати, издирхме още документи и снимки и така се оформи нашият училищен музей. Това е едно от събитията, с които посрещаме 95-ата годишнина на училището“, разказа Мариана Демирева, директор на ПГ „Иван Хаджиев“, директор на Механотехникумът.

Сбирката е възстановена с подкрепата на двете дъщери на дългогодишния учител в Механотехникумът – Иван Грънчаров - Румяна Грънчарова - Кравчева и Стефка Грънчарова.

От името на „Арсенал“ АД и на неговия генерален директор инж. Николай Ибушев бе връчен паметен плакет по случай годишнината на гимназията. Инж. Владимир Чучумиев, ръководител-направление „Образование и квалификация“ в дружеството, подчертава дългогодишната и ползотворна връзка между Механотехникума и „Арсенал“. Хиляди са кадрите на Механотехникума, които през годините са работили в „Арсенал“, а днес връзките

в професионалното образование продължават под формата на дуално обучение, в което двете страни успешно си партнират.

Казанъшкото механотехническо училище е построено с 1 милион златни лева от дарителя Иван Хаджиев, допълнени от държавата с още 1.5 милиона лева по времето на военния министър – казанъчанинът ген. Иван Вълков. Основният камък е положен на 18 октомври 1925 година, когато депутат Петко Стайнов казва: „Това училище ще бъде светилник на професионалното образование в нашия край“. За 95-те години на своето съществуване Механотехникума са завършили над 35 хиляди ученици.

В момента в ПГ „Иван Хаджиев“ се обучават 443 ученици от 8 до 12 клас в 19 паралели по 4 специалности – „Компютърна техника и технологии“, „Строителство и архитектура“, „Машини и системи с цифрово-програмно управление“ и най-новата специалност – „Мехатроника“.

Юлия Младенова

ПРИКАЗКА, РАЗКАЗАНА В РАВАДИНОВО

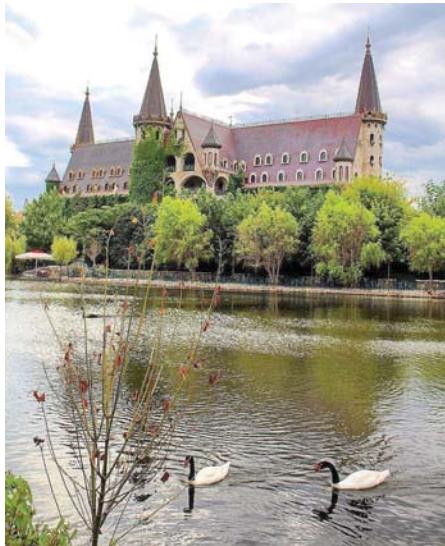
,Човек е роб на казаното и господар на премълчаното”.

Замислих се над тези думи, казани от многократния републикански и световен шампион по класическа борба Георги Тумпалов.

На времето, когато тръгвал за спортното училище, майка му го изпратила с два различни чорапа. Само те били здрави. Тогава младият Георги се зарекъл, че ще направи всичко възможно никога да не изпада в такава немотия. Мечтаел да си построи замък. Като в приказките. Казал го. И станал „роб на казаното”. Какво е премълчал, си е негова работа. Но от робуването на казаните от него думи се ражда нещо уникално, приказно вълшебно, оценено не само в България, но и в чужбина.

Замъкът „Влюбен във вята“ край Равадиново

Намира се само на няколко километра западно от Созопол, в подножието на Странджа планина.

Още няколко думи предистория.

На едно празно място през 1996 г. Георги Тумпалов с лопата начертал християнски кръст. И положил първия камък. И след него още и още. Само с една малка група хора от близкото село. Архитект, проектант и строител. Двадесет години робува на казаните си думи, но осъществява детската си мечта – да построи замък. Той е изграден от 20 000 тона странджански камък – мраморизиран варовик, съдържащ микродиаманти, който през различните часове на денюнощето има различен отблъсък. Сутрин е в розов оттенък, през деня – бял, а по полнощие сияе. Двадесет години. И продължава. И всеки ден е там. Но, ако не го познавате, едва ли бихте го различили от персонала, който целидневно е зает с нещо около замъка. Дискретно, ненатрапчиво.

Замъкът се вижда от пътя, минаващ от Бургас към южното Черноморие. Като много неща в България, отдалеч човек ще го помисли за някаква бутафория, която утре няма да е там. Аз обаче вече бях виждала снимки и бях чувала за замъка в Равадиново и тръгнах с предварителната нагласа, че ще видя нещо уникално за нашите ширини. Не само, че не останах разочарована, но и като множеството посетители на замъка, през цялото време бях под някакво необяснимо магическо въздействие, като в сюжет от приказките на братя Гrim.

Още на входа, изграден като арка от камъни, ни посрещна мъж в рицарски доспехи. Покани ни любезноза снимка (ако желаем) и с няколко думи ни обясни къде какво можем да видим. Все едно, че този човек махна с магическа пръчка.

Няколко крачки напред и вече се почувствахме в друго измерение,

в друга епоха. Завладя ни съвсем различна атмосфера. Даже не обръщах внимание на всички останали посетители като нас, които се чудеха накъде да гледат и какво да снимат. Абстракти-

рах се и от съвременните им облекла, и от новите им телефони или фотоапарати, с които запечатаваха чудните кътчета около замъка.

По-напред – рицари в броня и естествен ръст стоят на стража.

Някаква тиха релаксираща музика ни посрещна и следва стъпка по стъпка през цялото време. И вята.

На крачки от централния вход една внушителна статуя на мъж в средновековен плащ стои величествено, гордо подпрян на меча си. Може и сезонът да оказва свое влияние, но тук наистина всичко беше завладяващо – паркът в зеленина, екзотичните дървета, цветята, ароматът, плъзнатият бръшлян по стените на кулите, романтият на водата от фонтаните, даже писъкът на свободно движещите се навсякъде пауни. Трудно се описват тези прекрасни чувства и емоции. Накъдето и да се обърнеш, се потапяш в красотата на средновековната романтика. Украсите на замъка са изработени от мед и месинг. Масицките и столовете – от ковано желязо. Парапети с изкусто изработени фигури на крилати коне ограждат езерото, в което плават сладководни риби и водоплаващи птици, лебеди – бели и черни, бели с черни шии – нещо изключително рядко срещано. При водососка – изваяни статуи като от древногръцка притча. Каменният пейки, разположени на различни места в парка и около фонтана на желанията, са скулптурно изваяни в унисон със самия фонтан и множеството други скулптури, поставени на най-подходящите места в парка. Стигаме и до параклиса. Решаваме да влезем вътре. Осветявана ни цветният витраж на прозорците и призрачната тишина на малък храм. Палим по свещ, помълчаваме и тихо излизаме, за да ни последват други посетители.

За дещата радост са зоокътът с различни животинки и свободно пасящите красиви коне в близост.

Отправяме се към павилиона, в който са експонирани специални сувенири от онник от личната колекция на собственика. От там – във винарната, издълбана в естествен камък с дискретна светлина и изкуствено направени на места паяжини. Вината са уникални – също дело на собственика.

Минаваме по мостчета, над кратко ромоляща бистра вода, под арки и през врати, майсторски резбовани. И пак сред зеленина и сред красиви хрести и цветя. Накъде да се обърнеш? Какво да снимаш? Та то с всеки поглед откриваш нещо, покрай което си минал и си пропуснал. Иска ти се да търнеш и да обходиш всичко наново. Във вята.

Не ни се тръгва. Решаваме да изпием по кафе в павилиона след сладката умора от дългата разходка. Обсъждаме разпалено впечатленията си от това удивително място. До нас на масата седи с чаша кафе мъж в работни дрехи и виждам, че с лека усмивка слуша нашия разговор. В миг съзирам в него лицето от статутата при входа на замъка.

„Вие ли сте Георги Тумпалов?“, спонтанно се обръщам към него. Не повярваш на очите си! Това беше собственикът на замъка. Поканихме го да седне при нас и той прие. Разказа ни своите си преживявания около строителството на замъка. Така научихме, че

замъкът е построен във формата на християнски кръст –

символ на вярата, любовта и всеотдайнността му при неговото изграждане. Тук всеки камък си има история. И още – този вята, който през цялото време рошише косите ни – той, като в приказен сюжет, създава името на замъка „Влюбен във вята“.

– На това място, като изгрее слънцето и задухва вята, – разказва ни бившият борец. – Сълънцето е влюбено във вята и затова при изгрев той се появява. Като в приказка.

Наистина като в приказка. Не ми се тръгваше. И не само на мен.

На излизане си получаваме снимките, направени на входа на фона на замъка за спомен. Тръгваме към изхода и всички се обръщаме по няколко пъти. Оглеждам се – да не ставам смешна, но откривам, че и други около нас инстинктивно също се обръщат за последно, сякаш да запечатат още веднъж тази изживяна реална мечта.

Минаха дни, откакто се върнахме от Равадиново, но картините от там непрекъснато изплуваха в съзнанието ми – като сън. Реших да разгледам още веднъж направените снимки и клипове. После се порових и в интернет. Разбрах, че не само ние сме останали възхитени. Имало защо.

Впоследствие узнаявам, че през 2013 г. замъкът е използван за декор на филмираната приказка

„Слящата красавица“ и служил за фон на един от последните клипове на Драгана Миркович. В замъка в Равадиново Тео Ушев снимва кадри от

новия си филм, екранизация по фантастичния роман „Пумпал“ на Владислав Тодоров.

В конкуренция от над 5000 туристически обекти от цял свят замъкът „Влюбен във вята“ печели приз за Туристическа атракция № 1 в света на престижния международен конкурс „A Design Award“ 2016. Има и международни награди за архитектура и дизайн.

Една световно известна хотелска верига е предлага на Георги Тумпалов да превърне замъка в хотел, но той е отказал. „Всеки може да отдели 10 лева и да се полюбва на красосата, но не всеки би дал 200 лева за нощувка... За нас няма нищо по-мотивиращо от радостта в очите на нашите посетители“, казва той.

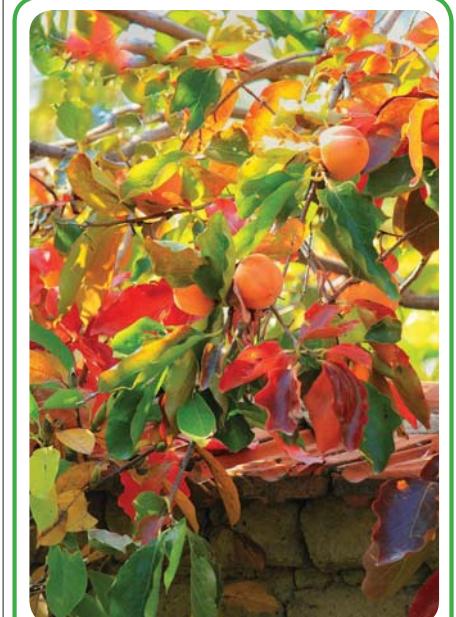
Този райски кът е тук, в нашата България

Не в Германия, Чехия, Австрия... А тук, близо до Созопол.

Резултат от робията на казаното от бившия борец Георги Тумпалов.

Халал да му е премълчаното...

Първолета Петкова

Есен

Сн.: Цанко Вълчанов

Режисьорът от Казанлък Николай Василев:

ДОЛИНАТА Е УТРОБА НА ЧОВЕЦИ - БОГОВЕ

**„Master of Art“ Ви отличи
отново. Този единствен за
Източна Европа филмов
фестивал за документални
филми за изкуство, май в
личен план, е по-специа-
лен за Вас?**

- Да. Вече имах удоволствието да имам тази награда за най-добър български филм в областта на изкуството за изключително интересния телевизионен режисьор Иван Добчев, с когото бе вдъхновяващо да работим покрай неговата постановка „Антигона“. Мисля, че направихме доста смислен филм, който беше заснет много добре от оператора Борислав Георгиев, с когото после заснеме и „Високо“. Радвам се, че в България има фестивал за филми, посветени на изкуството. За мен това е концентрирана възможност да преведем смисъла на живота на по-висок език от ежедневния. Изкуството е открехнатата врата да покажеш, че има и други реалности, освен материалната. Казвам това с уговорката, че много неща, които се наричат изкуство, са си обикновени шарени ментета... Достойнството на „Master of Art“ е, че се фокусира в представянето на невероятни световни и наши филми, докосващи се до големи имена. За мен фестивалът е личен, защото помага за култивиране на добър вкус в публиката, а без такъв вкус няма към кого да насочим посланиета си.

**Няма как да подминем ка-
занлъшката връзка с „Vi-
soco“?**

- Знам Александър Иванов още от малък. Винаги ми е бил симпатичен, без да го познавам лично и в детайли да съм виждал работите му. На ниво усещане по-скоро. Вече в София, много харесах изложбата му до НДК на „Мостът на влюбените“ - невероятни въздушни картини от България! Не само аз изпитах удоволствие, а и всички, които идваха там. Още тогава у мен се зароди идеята някой ден да покажах и разкажа на повече хора за това, което Сашо донася от небето. В подходящ момент го предложих за герой на поредицата „Умно село“. Не ми тръбваше много, за да убедя продуцента Антоанета Бачурова, че в негово лице имаме много интересна личност с външно занимание. Миниатюра есен изчакахме подходящо време и качихме камерата заедно с него във въздуха. Наложи ми се да убеждавам Сашо да го снимаме, той не е от суетните типове, които искаат да се показват и да говорят дълго. Определено етворчески интроверт и предпочита да се изразява с работите си. Типично е за занимаващите се с творчество да не допускат чуждо око в своето занимание, което е вид свещенодействие - лично, интимно занимание. Може би казанлъшките мори и филмът за Тео ми помогнаха в убеждаването.

тези, които го приемат. Да не говорим за тези, които не го разбират и го отричат като положителен герой. Той не се вписва в представите за нормалност, защото прави жертва, без да иска в замяна нищо. Свикнали сме да искаме от платя, станала е стандарт. Шегувал съм се, казвал съм му, че един ден психологията ще го изучава като поведение. Беше много труден герой, скучен за

себе си. Тези, които вече знаеха за него, се зарадваха да видят филма. Колегите, с които работихме и не бях виждали неговите фотографии, бяха екзаптирани. За мен той не е обикновен фотограф, а артист - и то от световен мащаб. Това, което прави, е изцяло на неговите мускули. Няма екипи, които да го обслужват и глезят. Не използва дрон, за да се улесни. На-

„Малки истории“ има заснети над 50 души от Казанлък.

**Какво има в Долината,
което вдъхва живот на тол-
кова творци? Още от време-
то на траките е всичко,**

- Феноменално е, че в този град са се раждали във времето назад, а и сега, много удивителни индивидуалности. Любим ми е художникът Иван

- Разбира се! Ще снимам филм за поредицата „В кадър“, където искам да разкажа историята на защитеното жилище в с. Овощник, което предстои да бъде преместено в с. Дунавци. Интересува ме проблемът с интеграцията на хора с увреждания и отношението на околните, което в началото винаги е негативно, но впоследствие се променя до положително. Интересни са ми събитията около реставрацията на Бузлуджа, но се съмнявам някой да финансира такъв проект за документален филм. А той би могъл да е много интересен.

**Как стоят нещата с Добро-
то и Злото в Казанлък, в не-
говия културен живот тук и
сега?**

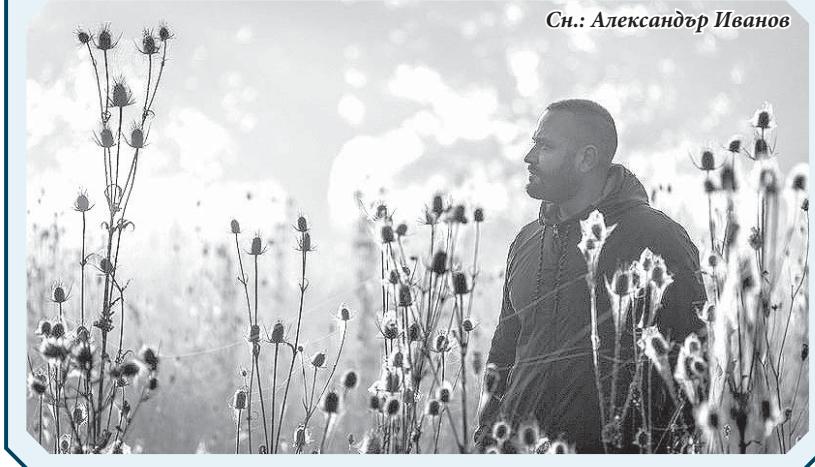
- Това, което ме дразни на всяка място, не само в Казанлък, е бутафорията, която се пропутва за изкуство или култура. Тя не изиска много ресурс, а и масовата публика няма коя знае какви критерии, затова бутафорията произвежда в изобилие. Тя е навсякъде, не само в изкуството. Като се почне от празниците, мине се през излагане на артефакти, оформяне на публични пространства, архитектура и се стигне до социалните отношения. Прави се нещо, което да прилича на истинското, но вътре е кухо. Почти всичко е грим. Трябва да се сменят генерации, за да се култивира отново вкусът към оригиналата. Но това също е период в развитието ни, в който се научаваме да различаваме истинското от ментето.

**Как истинското тук навре-
мето отвори онези сетива,
които не те оставят да зас-
пиш, докато не откриеш
личното си посвещение в
творческата работа като ли-
чен избор?**

- Като наследник на траките съм убеден, че човек не идва само веднък на тази земя. Смятам, че идвате безброй пъти в различни житейски сюжети и трупаме в своите души съкровища от опитности, които в даден момент прерастват в някакви таланти. Така че - моите сетиви не са част от семейното наследство или социалната даденост, те са нещо, което е много по-старо от Николай тук и сега. Моята душа е тази, която е искала да се занимавам с изкуство, а не с математика или право. Просто съм последвал нейния порив и тя ме доведе до състоянието, в което съм сега. Имах опити да ставам друг - юрист, доктор..., но добре, че не съм задържал тези намерения докрай, защото щях да съм един от многото нещастни хора, които не харесват работата и живота си, понеже не са слушали душата си. Казах вече, има хора, които живеят живота си в положение на бутафорно поведение, от което изпитват още по-бутафорни емоции. Аз съм се отдал на моя сън път и не ми тежи, дори да работя денонично. Защото самата работа ме зарежда с енергия, а не ме изчерпа.

**Николай Василев е от Казанлък. Магистър кино- и телевизионна режисура от НБУ, учил
при проф. Марияна Евстатиева-Биолчева. Автор на документални филми и тв-про-
дукции за БНТ, много от които представени и наградени на международни фестивали:
„Пътят на Мъдростта“, „Приказки“, „Високо“, „Пътят към Тива“, „Формулата на
Тео“... Преди седмица с негово участие тръгна нова документална поредица на БНТ с
филми за хора на изкуството и културата. Продължава и работата по филм за уч-
нициите на Тео, въпреки „контрата“ за финансиране от комисията в Националния фил-
мов център. Както казва Ники: „Понякога нещо „лошо“ може да е най-голямата услуга
и грижа за съдбата тaka, че продължаваме да търкаляме камъка нагоре!“**

Сн.: Александър Иванов

камерата - няма достатъчно действие - само преподаване. Камерата обича екшън. Въпреки риска, реших че искам да покажа и разкажа за неговата мисия и така да се опитаме да възখовим много хора, които търсят някаква алтернатива на милсън и поведение. Очаквам интерес, но не и такава вълна от ентузиазъм. Хората от цял свят се самоорганизират и направиха програми за прожекции. Обикаляхме къде ли не, срещахме когото ли не. И до европарламента стигнахме, да представяме филма на прелюбопитна публика от чиновници. Навсякъде имаше много радост и приподигнатост. Видях, че има потенциал, който чака само някъя да го завихри. Мисля, че направихме една будителска вълна с Тео. Тя все още продължава. Надяваме се след пандемията да продължим, защото се „замразиха“ прожекции в цяла Европа и Азия. Оказа се, че ние успяхме да направим нещо важно и интересно, докато обикновено е обратното - придава се важност на незначителни неща.

**Май и със Сашо е така...
Как чрез „Високо“ е приет
той извън родния град?**

- По същия начин - обичан! Имаше прожекции и в София, много хора откриха Сашо за

против, рискува живота си, за да прави шедевър в полет с мото-дeltапланери. Знаем колко са сигурни и надеждни. Малко е неудобно да го хваля, защото той не харесва това, но в такива моменти е жал, че България стои някак встрани от световната сцена. Ако снимаше в Англия, щеше да е най-малкото лорд... Той има много хубава, зарялена енергия, явно тя му създава добрия „полети“ и носи виденията от една друга гледна точка, по-близка до божественото.

**Снимахте и Румен Со-
мов... Наистина ли хора-
та от Казанлък с нещо са
по-различни или просто
ги познавате по-добре и е
по-леко да ги разкажете в
кадри?**

- Изключително продуктивен съм. Имам филми за много интересни и значими личности от цялата страна и извън нея. Казанлъшката връзка е само малка част от работата ми. Определено тук е по-лесно - организационно и логистично, помогат ми приятели, знам къде има интересни места за снимане. Има и друго, търся повод за работа, за да дойда да се видя с родители ми. Обичано съм много зает и това е добро алиби. В документалната поредица на БНТ

Милев. Явно има нещо повече от физическо място, за да слизат такъв концепт от изявени души. Може би Казанлък е разположен на картата на някаква невидима духовна топография, която дава своите резултати. В древността, по времето на Херодот, са наречи Тракия Ракхива (етерно пространство) - специално място между небето и земята, където можеш да си в по-директен контакт с Източника. А обикновените хора, които са снимани и от чиято опитност се интересувам, определено работят с по-високи волтахи от заземения човек, който гледа единствено надолу и само в настоящия момент. Долината май е утроба на човеци-богове? Аз съм убеден, че човек не са от същността на човека ще го доведе до извеждане на неговата вложена божественост и може да се окаже, че в Казанлък това става по-лесно. Може би затова траките са обожавали съмрътта, защото са виждали, че тя не съществува, а е само предност на съзнанието, кое то се освобождава от своята ниска природа и продължава да живее на друго място, по-близко, именно до Източника.

**Има ли още какво „да
се копае“ в казанлъшкия
творчески лексикон от нео-
бичайни хора?**

Тео... Как се намерихте?

- Тео е необичаен, дори за

Диана Рамналиева

ИВАН НАЙДЕНОВ

Живот-учителство в служба на Отечеството

„Почнал с учителство свое-то служене на отечество-то, Найденов продължи с учителство своя подвиг в Казанлък, в Цариград и в Пловдив, учителство в пе-чата, учителство в състя-вяне на учебници, учител-ство като обществен деец“, пише публицистът Стефан Бобчев за казанлъшкия възрожденец.

Иван Найденов /1834-1910/ е български учител, публицист, книжовник и читалищен деец. Един от основателите на Българското читалище в Цариград, 1866. Капу-кехая на Българската езархия пред Високата порта. Редактор на сп. „Читали-ще“, в. „Право“ и в. „Напредък“. Владеел гръцки, турски, френски и английски език. Издава „Франчушко-български разговорник“, „Кратка числителница“, превежда „Духа на законите“ на Монтеско. Редовен член на Българското книжовно дружество, дн. БАН. Заточен е в Мала Азия заради участието си в борбата за независима българска църква. Улица в Казанлък днес носи неговото име. Исторически музей „Искра“ съхранява негови ръкописи. Проф. Николай Аревот, литературен критик и историк, е автор на книга за него – „Иван Найденов: за право и напредък“. През 2020 г. се навършват 110 години от смъртта на Иван Найденов.

В Казанлък. Иван Найденов е роден на 13 март 1834 г. в Казанлък. Баща му бил занаятчия, преханвал семейството си с гурбет в Цариград. Умира, когато Иван и сестра му са още деца. Майка му Анна била много набожна и работна жена. В Казанлък Иван имал много добри учители, сред тях – Тачо Мангата и Филип Велиев, при когото младежът учи гръцки език. По искане на общинари Найденов бил назначен за учител в Кулленската махала. Обикновено учителите живели в училището, но кулени събрали 2000 гроша и му купили къща. Учителствал до края на 1855 г.

В Цариград. Даскал Филип го наследил да продължи образоването си в Цариград. Там, със съдействието на търговеца Христо Тъпчилещов, Иван се установява в Балканан-хан, където се кроели „всички планове за народните ни работи“. Учи в Гръцката велика школа – най-добро светско училище в империята. През 1858 г. става учител в българското училище. Подготвя, превежда и издава редица учебни помагала: „Кратка числителница“, „Франчушко-български разговорник“, „Нарична числителница“ на Богданов, „Азбукуто на работника“ от Едмон-Абу. Остава в ръкопис превод на „История на Българите“ от Константин Иречек, „Духът на законите“ от Монтеско и „Нахлуването на турци в Европа“ от гръцки автор. Найденов е сред първите редактори за висше българско училище в Цариград. Сред основателите на Българското цариградско читалище през 1866 г., 4 години е отговорен редактор на сп. „Читалище“. С целата си „22 г. труженческа работа в Цариград“ до-приняла за самостоятелната българска църква и новобългарската просвета.

Бил изключително скромен и чувствителен човек. Рядко подписвал текстовете си, обикновено оставал в сянката на другите. Негови приятели били Иларион Макариополски, Григор Пърличев, Иван Ристич, по-късно министър-председател на Сърбия, д-р Стоян Чомаков, Петко Славейков, Стефан Бобчев, Марко Балабанов.

Годежът. Когато станал на 32 г., Найденов решил да се задоми. Покойната му майка често му казвала: „Ожени са, синко, додгде съм жива, та макар едно чедо да ти отгледам!“. Годежът му бил писмено уговорен в Казанлък и той тръгнал, за да го направи официален. „За тази цел накупих всичко потребно и в началото на юлия 1866 г. бях вече на парахода, който благополучно ма отнесе в Бургас“. На път за родния град става жертва на два обира. Откраднали му „2000 гр. дрехи и някои скъпоченности, 700 гроша, една ока чер хайвер, кърстче, гривна и пръстен златен, една джилетка и един фес“. Разбойникът му върнал само пръстена.

Осъдните му мемории не съобщават нищо за съпругата му, с която живят в Цариград.

Дори до името й се стига по обиколен път. С цел да се отварят български училища, през 1873 г. Българското благодетелно братство организира в Цариград първото изложение от изящни ръководия, изработени от родолюбиви българи. Изложбата била наредена от няколко „почти тухашки“ жени. Една от тях била г-жа Елена Ив. Найденова, съпругата на Найденов.

Публицист. В Цариград той е редактор на в. „Право“ – вестник за народни, политически и книжовни новини. През 1873 г. цензуранта го забранява. Любопитен епизод същи Николай Аревот, свързан с вестническата дейност на казанлъчанина. Любен Каравелов, без да го е познавал лично, изпитвал

особена вражда към него. В скандалната си статия „Главният фабрикант на в. Право“ писателят написал: „Найденов беше хубавец, следователно той за кратко време спечели голяма любов и доверие..., но остана без място и дълго време се скиташе по турските кафе-нета“. Каравелов се заиграл и с фамилията Найденов, чийто превод търкувал като „намерен на боклука“. С конфликти било съпроводено и сътрудничеството на Найденов с Петко Славейков, който бил „темпераментен, по-беден и не особено образован, но вече разпознаван като талантлив поет и вестникар. Докато по-образованият и замогващ се Найденов получава от Високата порта „10 000 гроша за пътни разносници“. В Измит отсяд в „правителствения дом“, в Аялаймакаминът ги гощава богато в конака си. До Енгюр, дн. Ан卡拉, стигат след мъчително 9-дневно пътуване на мулета, по 16 часа на ден. „Наехми ний една голяма къща въред гръцката махала, състояща от 7-8 стаи“, пише Найденов. Заточениците се радвали на хубавото отношение на местните хора и на валията „добрый Сюрея паша“. Помагали на новопристигашите български заточеници, посвещавали и местната църква. Но погиб Peter, който знаел гръцки, било позволено да служи в нея. Канени били на гощавки. Възпитаницът на Роберт Колеж в Цариград Матей Бижов бесплатно им преподавал английски. Но неизвестността ги измъчвала: „...птихами са, какво ли става в България, какво ли е в Цариград и какво ли става с моите деца, които аз така не надейно оставих и които още

да може да се сбогува със семейството си, болен от треска, без лични вещи и дрехи. Тази част от живота си той описва в записките си „Заточението ми с първия български езарх, Блаженопочившият Антим I“. Антим получава от Високата порта „10 000 гроша за пътни разносници“. В Измит отсяд в „правителствения дом“, в Аялаймакаминът ги гощава богато в конака си. До Енгюр, дн. Ан卡拉, стигат след мъчително 9-дневно пътуване на мулета, по 16 часа на ден. „Наехми ний една голяма къща въред гръцката махала, състояща от 7-8 стаи“, пише Найденов. Заточениците се радвали на хубавото отношение на местните хора и на валията „добрый Сюрея паша“. Помагали на новопристигашите български заточеници, посвещавали и местната църква. Но погиб Peter, който знаел гръцки, било позволено да служи в нея. Канени били на гощавки. Възпитаницът на Роберт Колеж в Цариград Матей Бижов бесплатно им преподавал английски. Но неизвестността ги измъчвала: „...птихами са, какво ли става в България, какво ли е в Цариград и какво ли става с моите деца, които аз така не надейно оставих и които още

иначе „общото достояние“ би довело до равенство между трудолюбивия и мързеливия и би донесло много повече времена, отколкото полза.

След Освобождението.

Болен и материално затруднен, но душевно бодър, Иван Найденов замає различни длъжности в Източна Румелия. Околийски управител е в Казанлък и Карлово, окръжен управител на Татар Пазарджик и Хасково, надизирател е на училищата в Одринско. Старините си изживава в Пловдив, където пише мемоарите си. Като го питали как е, отговарял: „Лъжа света: питат ме добре ли съм и аз отговарям: добре съм, благодаря“. Умира на 15 септември 1910 г. На погребението му пристигат много граждани, учители и учаща се младеж. Стефан Бобчев изразява преклонението на неговите „събрать“ от Българското книжовно дружество: „В лицето на Иван Найденов България изгуби един скромен и незабелязан, но славен заможник“.

Работа за бъдещи изследователи. В книгата си „Иван Найденов: за право и напредък“ проф. Николай Аревот описва живота и делото на казанлъшкия възрожденец.

„Книгата е биография на една напълно непозната личност, – казва по време на премиерата през 2019 г. в София Кети Мирчева, историк и изследовател. – Найденов е тих, но неуморен във всичките си роли. Да правиш малки стъпки и да си толкова незабележим, а същевременно да си водил дълги битки с тогавашната цензура, това е историята на журналиста и писателя Иван Найденов. Аревот ни го открива с характерната си въздържаност от заковането на етикети... Тази книга оставя още много работа за бъдещите изследователи“.

Мария Рашкова

Използвани са материали на: проф. Н. Аревот, М. Ибришкова, докт. д-р П. Пенчев

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. **Редколегия:** Юлия Младенова - гл. редактор, Първолета Петкова, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Първолета Петкова: 0887 84 65 34; Диана Рамналиева, e-mail: diana_ramnaliева@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12